

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4291/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Симић, адвокат из ..., против туженог Градског центра за социјални рад Београд из Београда, кога заступа Лазар Крстић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1099/23 од 20.04.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1099/23 од 20.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1099/23 од 20.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 734/18 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности 400.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 200.000,00 динара, за претрпљен страх 150.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.04.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у којем је тражено да се обавезе тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове 200.000,00 динара преко досуђених 200.000,00 динара до тражених 400.000,00 динара, за претрпљен страх 250.000,00 динара преко досуђених 150.000,00 динара до тражених 400.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености 350.000,00 динара, преко досуђених 50.000,00 динара до тражених 400.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужиле којим је тражено да буде ослобођена од обавеза плаћања трошкова поступка.

Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 298.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1099/23 од 20.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужилца је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради накнаде нематеријалне штете, у којој врсти спорова одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а нижестепени судови су, према утврђеним чињеницама у овој правној ствари, одлуку о тужбеном захтеву засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о облигационим односима, која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима са истим правним основом. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 30.10.2019. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 800.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић